

Aurora Brännström om föreställningen *Happy Birthday Miss Monroe*

När Aurora sjunger är allt scener, förklädnad och nakenhet. I sin föreställning om Marilyn Monroe byter hon kläder, öppnar sig för Marilynns sorg och osäkerhet, men skapar åter och åter en förförelse genom de låtar som Marilyn Monroe sjungit och som Aurora gjort till sina. Med citaten ur Marilyn Monroes egna dagböcker och anteckningar pendlar uppmärksamheten mellan en stjärnas osäkerhet, makten att bli beundrad, längtan efter erkännande, och en djup förståelse för mäns behov av att vara dominerande men i själva verket hjälplösa.

Marilyn Monroe som myt har hon älskat och fördjupat sig i sedan hon själv av 12 år. Marilyn Monroe, säger Aurora, sjunger med mycket luft. Kanske är det detta som skapar den sensuella framtoningen. Marilyn gjorde några tiotal låtar, fler än man tror. Aurora tycker inte hon blivit uppskattad som den skickliga sångerska hon var. Det var skådespelerskan och Marilyn som femme fatale som skapade myter och problematiseringar. Sällan tar man fram hennes hårda arbete eller hennes förmåga att analysera och tolka roller. Och mitt i osäkerheten var Marilyn en stor humorist.

Och man ska heller inte låta sig förledas av Aurora Brännströms förförelse. Hon har en klassisk utbildning från Musikkonservatoriet i Falun med inriktning på fiol, klassisk sång och kör. I början av 20-årsåldern träffade hon också pianisten Ludvig Lundgren som är hennes partner både privat och i arbetet. Han är en nyanserad ackompanjator liksom varierad solist. Det känns som de skapar en enhet av sitt samarbete.

Auroras intresse för jazz fick henne att överge den klassiska musikfåran. Här har hon också grävt djupt i den traderade musiken och lyssnat på sångerskor som Nancy Wilson, Dinah Washington och Helene Merrill. Ludvig har bland annat lyssnat på Charlie Norman, Horace Silver och Lars Jansson. Här finns pianister som ligger nära trumspelarna, sångerskor som rytmiska uttolkare men också lyriker som Jansson och Merrill.

Dexter Gordon sa nån gång att melodiernas texter hade stor betydelse för honom. Han var en uttolkare av mening och text. Aurora Brännström är en – man vill nästan säga storslagen – uttolkare av den melodiska texten. Och det här går vidare än tolkningarna av Marilyn Monroe. *My Heart Belongs to Daddy* är visserligen en vibrerande skildring av ett vackert Elektra-komplex. Men *What's New* blir nästan som en liten novell om en frågande och undrande kvinna. Flera av jazzens klassiker ges nytt innehåll, ofta efter att blivit överkörda under många år. Man skulle kunna kalla det för en serie emotionella resor.

Tillsammans med sin trio kan hon höras på olika barer och restauranger i Stockholm. Hennes föreställning *Happy Birthday Miss Monroe* kommer att finnas på repertoaren. Melodin *A lot of Living to Do* kan påminna om livsglädjen i Auroras musik och hennes rena klara röst.

Erik Centerwall